

Festivalul Cabrillo se deschide cu un weekend de muzică jazzy, exuberantă

(fragmente)

Feng Yang, cu o mulțime de percuții metalice și melodii pentatonice vocalizate în cadrul orchestrei. Celelalte piese, "Song Love" de la Kang Ding, "Girl" de la Da Ban City (care îl onorează pe Uyghur din Xinjiang) și "Boatman Song" de la Fluviul Galben au crescut în nuanțe subtile și tonuri, dar toate cu origini folclorice cunoscute. Într-un moment mai silențios, percuționistul Galen Lemmon a învățat un bullroarer în cercuri deasupra capului. Ultimul cântec a fost intonat mai întâi de Huang Ruo, de pe locul său din sală, după care a fost reluat de orchestră. Cântarea lui, fără beneficiul amplificării, a transmis publicului un sentiment de forță și autoritate.

Concertul de 20 de minute al lui Shahov, cu solistul Simon Trpčeski, s-a dovedit a fi cel mai clasic, prin disciplina și armoniile formale. Cu toate acestea, el a făcut ușoare aluzii la melodiile dansului și folclorului. O mare parte din ștима pianului a distribuit mâinile în octave, creând o sonoritate distinctivă.

Colecția de scurte povestiri autobiografice cuprinse de Alice Munro sub titlul *Dear Life* combină "faptul, ficțiunea și sentimentul", după cum a scris Ruth Scurr în *The Telegraph*. Partitura lui Zosha Di Castri folosește orchestra în moduri neconvenționale. Cordarii care se înclină în tăcere sau scârțâind, flautiștii care latră și scârțâie, pălăria înclinată a unui cîmbal înalt au dat muzicii un efect teribil; a fost o poveste fantomatică prin sunet. O narațiune înregistrată a selectat fragmente din povestile lui Munro. La un moment dat, unde povestea menționează austeritatea relației autoarei cu mama ei, ordinul maternal "plata păcatului este moartea" a fost urmată de un coral intonat de instrumentele de suflat. Soprana Mary Mackenzie s-a alăturat orchestrei cu vocalizări extinse și, într-un moment scurt, a cântat ceea ce era probabil un text narativ, deși partea ei nu părea esențială.

În spaniolă *grana* înseamnă roșu profund. Dediu adaugă în caietul-program că poate însemna și "viața și moartea, speranța și disperarea" („Amfibian” în contrastele sale, după cum a spus într-un comentariu.) Aceasta a fost piesa cea mai plină de aventură și virtuozitate din întregul program și poate că cea mai mare provocare pentru public. Deodată, este vorba de mistică (percuție delicată cu coarde în pizzicato), comedie (cu surdină wha-wha la trombon), agitația corpului, mormăitul subteran și bucățile de zburdălnicie pointilistă), foarte romantic și, dintr-o perspectivă compozițională, un joc neînfricat pentru orchestră. Dintre solo-urile cameo, prima violină și primul clarinet au avut cea mai mare contribuție. Prima audiție a lucrării a fost la Berlin (cu 15 ani în urmă), de această dată fiind o premieră în SUA. În finalul celor patru mișcări derulate fără întrerupere, un marș puternic a dat naștere unei trepte inexorabile de *doom* (damnare) doar pentru a se accelera către parodia ce a fost construită într-un climat de fortissimo, urmat de un scurt moment de tăcere, iar apoi de un măreț tutti orchestral."

foto: RR-Jones

Nimeni nu a apucat să danseze pe coridoarele din Civic Auditorium Santa Cruz, în timpul weekend-ului de deschidere al Festivalului Cabrillo de Muzică Contemporană. Dar ceva mișcări de dans pe ici pe colo nu ar fi fost nelalocul lor: au fost momente când directorul muzical Cristian Măcelaru și orchestra păreau să ne îndemne la așa ceva.

A fost acel gen de weekend – picant, înviorător, plin de bucurie – în care ideile muzicale au curs consistente și rapide. Chiar și în lucrările mai degrabă serioase, bogăția invenției și schimbările adesea imprevizibile de situație au ținut auditoriul cu sufletul la gură.

Această marcă a optimismului elegant ar putea fi considerată drept o amprentă stilistică a lui Măcelaru, dirijorul născut în România, care este pentru a doua oară la conducerea festivalului, după ce a preluat-o de la Marin Alsop, director artistic o îndelungată perioadă. Concertele de vineri și sâmbătă, 3 și 4 august, au fost configurate cu o combinație câștigătoare de precizie ritmică și fluentă interpretativă, iar repertoriul a oferit o mixtură atrăgătoare de voci familiare cu altele noi.

Două concerte amplu arcuite au servit drept coloane structurale ale acestui sfârșit de săptămână. Concertul pentru pian nr.2 de Pande Shahov, o comandă în primă audiție mondială, plasată în centrul concertului de vineri, s-a constituit dintr-o țesătură densă de dansuri populare macedonene, cu Simon Trpčeski drept solist extravertit. Sâmbătă, violonistul Philippe Quint a adus o notă de suavitate emoționantă Concertului în Re pentru vioară de William Bolcom din 1984, un fin amalgam de jazz, neoclasicism și alte asemenea condimente.

Și totuși, oricât ar fi fost de bine puse în valoare ambele piese, au existat încă multe motive de a reflecta asupra muzicii care s-a desfășurat mai departe. Am fost îndeosebi fermecat de *Dear Life* de Zosha di Castri, o adaptare puternică și cu frumoase resurse a unei povestiri a câștigătoarei Premiului Nobel, Alice Munro. (...) Exista de asemenea un soi de impetuozitate nebunească în *Grana*, un poem simfonic greu de definit, al lui Dan Dediu, care a fost interpretat în primă audiție în S.U.A. Dediu începe cu sfârșitul – primul lucru care se întâmplă este un final climactic, în genul ultimelor pagini dintr-o simfonie de Beethoven -, apoi începe să se desfășoare recurent. Există duo-uri și trio-uri instrumentale, atent elaborate (inclusive un pasaj criminal pentru vioară și trombon, cu interjecțiile ocazionale ale clarinetului), și expansiuni ample orchestrale, care năvălesc cu o forță de tsunami. Nu a fost în întregime clar, la prima audiție, cum se potrivesc exact toate componentele, dar nu poate fi ignorat efectul lor dramatic cumulativ.

Joshua KOSMAN

San Francisco Chronicle, 5 august 2018
Traducere de **Valentina SANDU DEDIU**

Scott MacClelland

(postat pe 6 august 2018; [https:// performing artsmontereybay.com/cabrillo-festival-2018-part-1/](https://performingartsmontereybay.com/cabrillo-festival-2018-part-1/))

George BALINT